

MENNING

Semballeikur og frásagnir

„Ég ætla að flytja áheyrilega barokktónlist eftir ýmsa höfundum, einn þeirra er Bach,“ segir Árni Heimir Ingólfsson um tónleika sem hann mun halda í Hannesarholti, Grundarstíg 10, á laugardaginn klukkan 14. Hann kveðst líka ætla að fræða fólk um tónlistina og hljóðfærið sem hann leikur á sem er semball, smíðaður í París 2011.

Aðgangur er ókeypis og allir velkomnir.

-gun

HRAFNKELL
Listamaðurinn tók ljósmyndirnar í kafi.

FRÉTTABLAÐIÐ/STEFÁN

Úr myrku hyldýpi

Hrafnkell Sigurðsson myndlistarmaður opnar sýningu á nýrri ljósmyndaseríu í i8 Gallery í dag.

Náttúran og þrýstingur vatns eru mótagandi öfl í verkum Hrafnkells Sigurðssonar myndlistarmanns á sýningunni Revelation, 2014 sem hann opnar í i8 Gallery, Tryggvagötu 16 klukkan 17 í dag.

Á ljósmyndum hans fljóta renningar af bóluplasti um í djúpu vatni og taka þar á sig sterk form. „Sumar fellingarnar eru næstum barokkskar,“ bendir listamaðurinn á og bætir við að með myrkt hyldýpi sem bakgrunn taki formin líka á sig dulúðuga og handanheimslega áru.

-gun

→ Petta er fimmta einkasýning Hrafnkells í i8. Hún stendur til 11. október.

ADHD
„Ómurinn í upphafi breyttist í áferðarfallega músík sem erfitt er að lýsa,“ segir í dómmum.

MYND/SPESSI

ADHD: Afar Djarfur Heillandi Djass

★★★★★

ADHD

á Djasshátíð Reykjavíkur miðvikudaginn 20. ágúst

Ekki er oft sem hægt er að ráða hvar maður situr í Eldborginni í Hörpu. Á órafmögnum tónleikum skiptir það litlu máli, svona upp á hljómburðinn að gera. Öðru máli gegnir um rafmagnaða tónleika. Á lokatónleikum Djasshátíðar Reykjavíkur settist ég beint fyrir aftan hljóðmennina, þar hlaut besta sándið að vera. Ég varð ekki fyrir vonbrigðum. Hljómurinn var fullkominn, hann var kristaltær og í alveg réttum hlutföllum. Bassinn var mikill en samt skýr, miðsviðið virkaði víðfeðmt og toppurinn var hóflega sterkur.

Ég hugsa að hljóðstjórnin á tónleikunum hafi ekki verið auðveld. ADHD kom þarna fram og einkennandi fyrir hljóminn almennt var hve hann var gruggugur. Ég meina það í jákvæðum skilningi. Hammond-orgel var áberandi, og það framkallar eitthvað sem helst mætti kalla sjarmerandi skít. Þetta gerði heildarferðina skemmtilega impressjóníska. Það var nánast eins og að horfa á málverk eftir Monet. Litirnir og áferðin var ægífögur, en formin voru óljós, gefin í skyn. Það var nánast eins og þau væru á milli tveggja heima, í veruleikanum og ósýnilegru veröld andans.

Tónlistarlega þýddi þetta að rytmar og mismunandi hljómasamsetningar voru allsráðandi, en

laglínurnar voru fábrotnar. Þær voru oftast bara litlar hendingar sem urðu ekki að neinu sérstöku. Að gera slíkan hljóðheim tæran og flottan var afrek hjá hljóðmönnum.

Þetta voru skemmtilegir tónleikar. Þeir byrjuðu á því að hljóðfæraleikararnir fjórir settu hljóðfærin í gang og við tók eitthvað sem hljómaði eins og verið væri að stilla hljóminn. Hljóðfæraleikararnir voru Davíð Þór Jónsson á ýmis hljómborðshljóðfæri, Óskar Guðjónsson á saxófón, Magnús Trygvason Eliassen á trommur og Ómar Guðjónsson á gítar og bassa. Ómurinn í upphafi breyttist í áferðarfallega músík sem erfitt er að lýsa. Þarna var hugstreymi, lög breyttust fyrirvaralaust í eitthvað annað sem varð að næsta lagi í ljúfri stígandi; þannig leið klukkutími.

Ég naut hvers tóns. Það var svo ótrúlega gaman að mörgu sem bar fyrir eyru. Tónlistin var fremur myrk, en ávallt heillandi. Hvort sem það voru síbreytilegir Hammond-hljómar eða Rakmaninoff-legur píanóleikur, seiðandi, draumkenndur saxófónleikur sem kom stöðugt á óvart, lokkandi slagverkshendingar eða skrautlegur gítarleikur. Maður hafði á tilfinningunni að verið væri að spinna tónlistina frá grunni þarna á sviðinu, en samt virkaði allt svo vel skipulegt. Útkoman var mögnuð upplifun.

Jónas Sen

NIÐURSTAÐA: Impressjónísk tónlist sem hætti ekki að vera skemmtileg.

VIÐ UPPSETNINGU Guðný Dóra og Þórunn Elísabet eru búnar að koma hlutunum á sýningunni fallega fyrir.

FRÉTTABLAÐIÐ/GVA

Auður átti sér margar skemmtilegar hliðar

Sýningin Auður á Gljúfrasteini verður opnuð í dag í Listasal Mosfellsbæjar. Undirtitill hennar er Fín frú, sendill og allt þar á milli og er tilvitnun í hana sjálfa.

„Þetta er margradda sýning sem hefur verið í undirbúningi lengi og hefur undið upp á sig eins og hnykull.“ Þetta segir Guðný Dóra Gestsdóttir safnstjóri um sýninguna Auður á Gljúfrasteini sem verður opnuð í dag í Listasafni Mosfellsbæjar í Þverholti 2 og fjallar um Auði Sveinsdóttur (1918-2012).

„Auður hefur alltaf staðið okkur sem störfum á Gljúfrasteini mjög nærri. Hún hafði frumkvæði að því að heimilið varð safn á sínum tíma, gaf allt innbúið og á fyrstu árunum veitti hún okkur dýrmætari upplýsingar um ýmsa muni þar því hver gripur á sína skemmtilegu sögu og hún skrifaði ýmsan fróðleik í stílabók sem hún lét mig fá,“ segir Guðný Dóra, sem er í sýningarteyminu ásamt Þórunni Elísabetu Sveinsdóttur sýningarhönnuði og Mörtu Guðrúnu Jóhannesdóttur safnafræðingi. Hún segir þær nálgast verkefnið af nærfærni og tilfinningasemi.

„Við kölluðum til dálítið stóran hóp til að koma með hugmyndir og fengum sögur sem tengdust Auði því hún brá sér í svo mörg hlutverk og sá um svo marga praktíska hluti. Hún var náttúrulega byggingarstjóri hússins á sínum tíma, hún setti keðjur undir bílinn, hún vérlitaði fyrir Nóbelskaldíð, manninn sinn, og sá um heimilið. Hannyrðir hennar eru svo kapituli út af fyrir sig. Hún átti sér margar skemmtilegar hliðar, hún Auður og því á undirtitillinn vel við, Fín frú, sendill og allt þar á milli.“

Guðný Dóra segir sýninguna í Listasafni Mosfellsbæjar byggða

EKILLINN
Auður í sendilshlutverkinu.

MYND/ÚR EINKASAFNI

“Hún átti sér margar skemmtilegar hliðar, hún Auður og því á undirtitillinn vel við, Fín frú, sendill og allt þar á milli.

Guðný Dóra Gestsdóttir safnstjóri.

Prír bassar á ferð

Tveir Rússar og einn Úkraínumaður syngja saman í Kristskirkju í kvöld með sínum djúpu röddum.

Þrjú bassasöngvarar, Vladimir Miller, Michael Kruglov og Sergei Kryzhnenko, syngja aríur úr óperum, ástarsöngva og þjóðlög í upprunalegum útsetningum í í Kristskirkju, Landakoti í kvöld klukkan 20.

Þarna eru á ferðinni tveir Rússar og einn Úkraínumaður sem sameinast í söngnum og eru bestu vinir. Þeir hafa á valdi sínu ótrúlega djúpar raddir og afar lága tóna og hafa söngið saman síðan 2009 í heimalöndum sínum og víða um Evrópu.

-gun

BASSARNIR PRÍR Þótt átök séu á þeirra heimslóðum eru þeir samstilltir í söngnum.

MYND/ÚR EINKASAFNI

á miklu trausti sem fjölskylda Auðar hafi sýnt þeim Þórunni Elísabetu og Mörtu Guðrúnu, hún hafi meðal annars lánað þeim bréfasafn Auðar og ýmsa muni. „Við fengum fjölskylduna til að lána okkur gripi og segja litlar sögur um þá. Svo er ýmislegt úr kössum og geymslum á Gljúfrasteini sem ekki hefur sést áður. Til dæmis erum við með mynstur að Maríuteppinu bláa, sem hangir í stofunni, sem Auður flýtti sér að ljúka við áður en Halldór kæmi heim frá Nóbelsverðlaunahátíð-

inni. Hún hafði setið yfir á Þjóðminjasafninu og teiknað þar upp mynstrið og útfært sjálf. Á þessum tíma var erfitt að finna efni og liti en hún náði í búta á ferðalögum sínum.“

Sýningin í Listasafni Mosfellsbæjar verður opin í fimm vikur og Guðný Dóra segir ýmsa viðburði fyrirhugaða í tengslum við hana, meðal annars námskeið í skott-húfuprjóni. „Auður þrjónaði skott-húfur og fékk viðurkenningu fyrir eina slíka í Álafoss-samkeppni.“

gun@frettabladid.is